

บอกเล่าให้ฟัง

ความเงียบเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นในชีวิตของมนุษย์ ในความสงบเงียบเราสามารถพิจารณาไตร่ตรองชีวิต พบคุณค่าที่แท้จริง และสามารถพบตัวตนที่แท้จริงของเรา ในการสวดภาวนาความเงียบเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ช่วยให้การสวดภาวนามีประสิทธิภาพมากขึ้น การสวดภาวนาเป็นการยกจิตใจขึ้นหาพระเจ้าสนทนากับพระองค์ ด้วยเหตุนี้การสวดภาวนาจึงต้องมีทั้งการพูดและการฟัง พระเยซูคริสต์เจ้าทรงสอนว่า **“เมื่อพวกท่านสวดภาวนาจงอย่าพูดมากเหมือนผู้ที่ไม่มีชีวิต เพราะพระเจ้าผู้เป็นบิดาของพวกท่านทรงทราบความต้องการของพวกท่านก่อนที่จะท่านจะวอนขอเสียอีก”** หลายๆ ครั้งในการสวดภาวนาเราพูดมากเกินไป เราก็มั่นหน้าก้มตาขอ ก้มหน้าก้มตาทอบทภาวนา จนเราลืมฟังเสียงของพระเจ้าซึ่งต้องการตรัสกับเรา ในเมื่อเราไม่ฟังเสียงของพระองค์เราจะได้ยินเสียงของพระองค์ได้อย่างไร **การมีเวลาเงียบเพื่อฟังเสียงของพระเจ้าจึงมีความสำคัญในการสวดภาวนา**

เราคงเคยได้ยินบ่อยๆเกี่ยวกับการเข้าเงียบ การเข้าเงียบเป็นเวลาพิเศษของผู้เข้าเงียบกับพระเจ้าที่ใช้ในการสวดภาวนา ราฟังไตร่ตรองชีวิตโดยอาศัยพระวาจาของพระเจ้าเป็นเครื่องนำทาง เป็นเวลาที่ผู้เข้าเงียบจะออกจากหน้าที่การงาน ความวุ่นวายทั้งหลาย ให้ความเวลาในการสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้า และฟังเสียงของพระองค์ แต่หลายๆ ครั้งการเข้าเงียบไม่ได้เป็นการเข้าเงียบตามความหมาย เพราะผู้เทศน์พูดมากเกินไปจนผู้เข้าเงียบไม่มีเวลาเงียบฟังเสียงของพระเจ้า บางครั้งผู้เข้าเงียบเองไม่ยอมเงียบ การเข้าเงียบจึงไม่ค่อยบังเกิดผล เพราะผู้เข้าเงียบไม่ได้ฟังเสียงของพระเจ้าที่ต้องการตรัสกับเขา การเข้าเงียบที่ไม่มีเวลาเงียบผู้เข้าเงียบก็อาจจะได้วาทศิลป์ดีๆ ข้อคิดดีๆ บางประการ ซึ่งเปรียบเหมือนเมล็ดข้าวที่ตกลงบนดินปนหินมีดินน้อย มันจะงอกขึ้นอย่างรวดเร็วแล้วก็เหี่ยวเฉาไปเพราะแห้งรากไม่ลึก ผู้เข้าเงียบอาจจะชื่นชมวาทศิลป์ข้อคิดเหล่านั้นไปสักพักหนึ่งแล้วก็ลืมเสีย ส่วนการสวดภาวนาที่เอาแต่สวดขอโน้นขอนี้ อยู่ตลอดเวลา นั้นเป็นสิ่งที่ดีเหมือนกันเพราะอย่างน้อยก็เป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่ง แสดงว่าคนนั้นมีความเชื่อความศรัทธาอยู่บ้าง แต่เขาจะไม่มีความรู้ที่พระเจ้าต้องการบอกอะไรกับเขา พระประสงค์ที่แท้จริงของพระองค์คืออะไร เพราะเขาไม่ได้หยุดเงียบฟังเสียงของพระองค์

ทำไมหลายๆ คนจึงเงียบไม่ได้ อาจเป็นเพราะว่าพวกเขากลัวความเงียบ ในความเงียบพวกเขาจะพบตัวตนที่แท้จริง จะได้ยินเสียงมนตรึมของคนที่ฟุ้งก่ลาวัณย์ตนเองอยู่ในบางเรื่อง และพวกเขาพยายามกลบเกลื่อนโดยใช้เสียงอึกทึกครึกโครม การทำงาน การว่ากล่าวคนอื่น อารมณ์ที่รุนแรง ฯลฯ พวกเขาหวังว่าสิ่งเหล่านี้จะทำให้พวกเขาไม่ต้องเผชิญหน้ากับความเป็นจริงแห่งตน แต่น่าเสียดายนี้ไม่ใช่การแก้ปัญหาที่แท้จริง การเปิดใจยอมรับความเป็นจริงแห่งตน ขอมล้าปาก ขอมเจ็บสักครั้ง จึงเป็นเหมือนกับการที่คนไข่มอมให้หมอนิเดอวารักษา คนที่ถูกเสียน้ำตาขอมให้เอาเข็มบ่งเสี้ยนออก อาการป่วยไข้เจ็บปวดก็จะมีทางรักษาเยียวยา ด้วยเหตุนี้การเว้นวรรคชีวิตอยู่เงียบๆบ้าง การพิจารณามนตรึมด้วย

ความสงบเงียบในแต่ละวัน จังหวะเงียบในการสวดภาวนา การเฝ้าศีลมหาสนิทเงียบๆบ้างจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ในการพัฒนาเชี่ยวชาญชีวิตของเราในเติบโตและสมบูรณ์แบบมากขึ้น.

จาก **คุณพ่อเจ้าวัด**

พระเมตตาของพระเจ้า

ในวันนี้พระวรสารนักบุญมาระโกได้พรรณนา ถึงเรื่องการรักษาคนโรคเรื้อนของพระเยซูคริสต์เจ้าไว้อย่างน่าประทับใจ **“พระเยซูเจ้าทรงสงสาร ตื่นตันพระทัย จึงทรงยื่นพระหัตถ์สัมผัสผู้เขตรัสว่า เราพอใจจงหายเถิด ทันใดนั้นโรคเรื้อนก็หาย เขากลับเป็นปกติ”** (มก.1:41-42) กิจการที่พระเยซูคริสต์เจ้ากระทำ เป็นสิ่งที่สวนทางกับความคิดและคำสอนของบรรดาอาจารย์ชาวยิวในสมัยนั้น โดยสิ้นเชิง คำสอนในสังคมชาวยิวสมัยนั้นมักจะเป็นคำสอน โนแจ้งแบ่งแยกกีดกันสิ่งห้าม อาทิ ห้ามคบหาสมาคมกับคนเก็บภาษี หญิงโสเภณี คนต่างชาติต่างศาสนา และคนที่สังคมตราหน้าว่าเป็นคนบาป คนที่พระเจ้าสาปแช่ง ห้ามเข้าใกล้คนป่วยบางประเภท เพราะจะทำให้คนเข้าไปใกล้ หรือคบหาสมาคมด้วยนั้นมียมลิน เป็นต้นคนที่โรคเรื้อน ใครก็ตามที่เป็นโรคเรื้อนตามกฎหมายจะต้องแยกตัวไปอยู่ต่างหากห้ามอยู่ปะปนกับผู้อื่น เมื่อจะไปไหนมาไหนจะต้องให้สัญญาณเตือนว่า **“คนไม่สะอาดมาแล้ว”** เพื่อผู้อื่นจะได้ถอยห่างออกไป แต่สิ่งที่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงกระทำนั้นกลับตรงกันข้าม **“พระองค์ทรงเข้าไปใกล้และสัมผัสคนโรคเรื้อน พระองค์ทรงยอมคบหาสมาคมกับคนบาปด้วยคำในสังคม ทานอาหาร และไปพักในบ้านของพวกเขา”**

ภาพพจน์ของคนโรคเรื้อนน่ารังเกียจในพระคัมภีร์ เป็นภาพของความน่าทุเรศทรมานน่ารังเกียจของมนุษย์ผู้ตกในบาป กิจการของพระเยซูคริสต์เจ้าจึงสะท้อนให้เห็นพระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้าต่อเรามนุษย์ หลังจากที่มีมนุษย์ตกในบาปแล้วพระองค์ไม่ทรงทอดทิ้ง ไม่ทรงรังเกียจ แต่ทรงทอดพระเนตรด้วยความเมตตาตลอดเวลา **“พระเยซูเจ้าทรงสงสาร ตื่นตันพระทัย”** (มก.1:41) การเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทำให้เราทราบว่าการไม่พระองค์จึงเสด็จมา เพราะทรงปรารถนาที่จะร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเรามนุษย์ ยอมรับสภาพมนุษย์ที่นำเวทนา เพื่อให้ได้กู้เราให้พ้นจากความชั่วร้าย บาป และความตาย พระองค์ปรารถนาแสดงให้มนุษย์รู้พระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งต่างจากความคิดของมนุษย์อย่างสิ้นเชิง มนุษย์ก็ดกกันแบ่งแยกผู้แปลกแยกจากตน คนที่เคยพลาดผิด คนที่สังคมตราหน้าว่าชั่วร้าย ฯลฯ แต่พระเจ้าทรงแสวงหา เข้าไปพบ และให้โอกาส เพื่อให้มนุษย์เข้าใจในพระเมตตาของพระองค์ จะได้กล้าเข้าไปขอพึ่งพระเมตตาที่นั่น เพราะนี่เป็นหนทางที่มนุษย์จะได้รับความรอดพ้น

คนๆหนึ่งจะปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตกลับใจ ต่อเมื่อเขาได้ถึงความน่าทุเรศทรมานน่าเวทนาซึ่งมาจากบาปที่เขากระทำ และได้สัมผัสซาบซึ้งถึงพระเมตตาของพระเจ้า เหมือนคนโรคเรื้อนคนนั้นที่

คุกเข่าลงขอพระเมตตา “คุกเข่าลงอ่อนน้อมว่า ถ้าพระองค์พอพระทัย พระองค์ย่อมทรงรักษาข้าพเจ้าให้หายได้” (มก.1:40) สภาพจิตใจเช่นนี้เป็นสภาพจิตใจของผู้สำนึกผิดและเข้าใจในพระเมตตาของพระเจ้า ซึ่งทำให้เขาพ้นจากความทุกข์ทรมานและหายจากโรคเรื้อรันทันที คนที่สำนึกผิดขอโทษด้วยความจริงใจเขาจะได้รับการอภัยยกโทษจากพระเจ้าเช่นเดียวกัน ขอให้พระเจ้าของพระเจ้าเตือนใจให้เราสำนึกถึงความต่ำต้อย นำเวทนาของเราซึ่งไม่ต่างจากคนเป็นโรคเรื้อรันทันที และเข้าไปขอพึ่งพระเมตตาของพระเจ้าเสมอ การเข้าไปพึ่งพระเมตตาของพระเจ้าด้วยความสุภาพถ่อมตนนี้แหละเป็นหนทางแห่งความรอดพ้นของเรา.

พระเจ้าสถิตกับท่าน
คุณพ่อ สมชาย อัญชลีพรสันต์

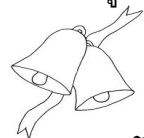
ประกาศ

- ขอเชิญผู้อ่านบทอ่าน ผู้ที่สนใจจะมาช่วยอ่านบทอ่าน และผู้ที่สนใจอ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน** วันอาทิตย์ที่ 19 ก.พ. 2012 รวมกันที่ศาลาเรือนไทย หลังมิสซา เวลา 10.30 น. เพื่ออ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน และจัดตารางเวลา
- รถ wheelchair** ครอบครวัไต่ที่มีรถ wheelchair ที่ไม่ได้ใช้งานแล้ว ทางวัดขอรับบริจาคเพื่อให้บริการผู้ป่วย และผู้สูงอายุที่มาร่วมมิสซาบูชาขอบพระคุณ
- วันพุธรับเถ้า** วันพุธที่ 22 ก.พ. 2012 เป็นวันพุธรับเถ้า เข้าเทศกาลมหาพรต ขอให้พี่น้องเอาใบลานเก่ามาให้ที่วัดเพื่อทำเถ้าเสก และเชิญพี่น้องทุกท่านมาร่วมมิสซาเสกและโปรยเถ้าในวันดังกล่าวนี้ด้วย
- ประกาศแต่งงาน**

ระหว่าง **นาย วรรณชัย มากชู**
บุตรของ **นาย เจริญ มากชู และ นาง เปลื่อน มากชู**
กับ **มาร์ธา บุษกร ชวาลสุนทร**
บุตรของ **นาย สมศักดิ์ ชวาลสุนทร และ นาง บัวภา ชวาลสุนทร**
ผู้ใดทราบว่ามีข้อขัดขวางใดๆในการแต่งงาน ต้องแจ้งให้คุณพ่อเจ้าอาวาสทราบ

วัดพระชนนีของพระเป็นเจ้า รั้งสิต

22 ซอยพหลโยธิน 121 เชียงโรงพยาบาลรั้งสิต โทร. 0-2992-1363-4 Fax 0-2992-1365

มิสซา: วันเสาร์ เวลา 19.00 น. วันอาทิตย์ เวลา 8.30 น. (ไทย) 10.45 น. (Eng.)

www.motherofgod-church.com

สารวัด ฉบับที่ 943 วันอาทิตย์ที่ 12 กุมภาพันธ์ 2012
อาทิตย์ที่ 6 เทศกาลธรรมดา